

KÜLÖNFÉLÉK

SZEMÉLYI HÍREK.

A m. kir. iparügyi miniszter a 41.700/1943. Ip. M. számú rendelet 2. §-ában foglaltak szerint: *Bíró Zoltán* okl. erdőmérnök, ny. miniszteri tanácsos, felsőházi tagot, az Országos Erdészeti Egyesület ügyvezető igazgatóját, *Gaul Károly* ny. miniszteri tanácsost, az Ipari Tanfolyamok Országos Vezetőségének vezetőjét, *vitéz Simonkay Gyula* m. kir. gazdasági főtanácsos, ny. m. kir. főerdőtanácsos vezérigazgatót, a Magyar Fatermelők, Fakereskedők és Faiparosok Országos Egyesülete fűrészgyár szakosztályának alelnökét és *Zsombory Ignác* ny. m. kir. főerdőtanácsost az Uglyai Faipari rt. ügyvezető igazgatóját az *Ipari Anyaggazdálkodási Tanács* tagjává kinevezte.

A m. kir. földművelésügyi miniszter *Illyés Károly*, *Nagy Imre* és *Pap Sándor* ideiglenes minőségű m. kir. erdőtanácsosokat és *Márkus János* ideiglenes minőségű m. kir. főerdőmérnököt állásukban véglegesítette.

A m. kir. földművelésügyi miniszter *Békési Elek* m. kir. főerdőmérnököt Csíkszeredáról áthelyezte Parajdra és megbízta a korondi m. kir. erdőfelügyelőségi kirendeltség vezetésével.

A m. kir. földművelésügyi miniszter áthelyezte *vitéz Aczél Sándor* m. kir. főerdőmérnököt Bercsényifalváról Diósjenőre és megbízta az ottani állami erdőgazdaság vezetésével, továbbá *Héjj János* m. kir. erdőmérnököt Perecsenyből Bercsényifalvára és megbízta az ottani m. kir. erdőhivatal vezetésével.

A m. kir. földművelésügyi miniszter *Csiszárík Tibor* m. kir. segéderdőmérnököt áthelyezte Győrből a m. kir. erdőfelügyelőséghez, Veszprémbe.

A m. kir. földművelésügyi miniszter a szolgálat érdekében *Schrahol Rezső* m. kir. erdőmérnököt áthelyezte Csíkszeredáról a szegedi m. kir. erdőigazgatóság kerületébe, Kecskemétre, az ottani m. kir. erdőfelügyelőséghez.

A m. kir. földművelésügyi miniszter *Egyed György* m. kir. főerdőmérnököt Debrecenből a csíkszeredai m. kir. erdőigazgatóság kerületébe, Oklándra áthelyezte és megbízta az ottani m. kir. erdőfelügyelőségi kirendeltség vezetésével.

A m. kir. földművelésügyi miniszter *Draskóczy József* (Sopron) okl. erdőmérnök, műegyetemi tanársegédet, *Bánó István* (Sopron) és *Mészáros Zoltán* (Tata) okl. erdőmérnököket a m. kir. erdőmérnökök személyzeti létszámába a X. fizetési osztályba ideiglenes minőségű m. kir. segéderdőmérnökökké kinevezte.

A KETTŐS KÖNYVELÉS FONTOSSÁGA A GAZDÁLKODÁSBAN.

A dolgozó ember munkájában csak akkor jut célhoz, ha azt a korszerűség elvei szerint hajtja végre.

A korszerűség feltétele: újítás.

Sokan vannak még ma is, akik az újításokkal szemben határozott ellenszenvet táplálnak.

A hivatalos érintkezésben az illetékesektől olyan nyilatkozatok hallhatók, hogy egyesek a kincstári erdőgazdálkodásban az eddig használt régi, avult, egyszerű könyvelést előtérbe helyezik az újonnan bevezetett kettős könyveléssel szemben.

Ugy érzem, helyesen cselekszem, amikor a könyvelés lényegének rövid ismertetésével felhívom rá a figyelmet.

Amikor könyvelésről beszélünk, a szakember csakis a kettős könyvelésre gondol.

A gazdasági és politikai élet legújabb fejlődése megállapította az árkérdés alapvető jelentőségét. Az értékképződés és az áralakulás a korszerű könyvelés központi feladata, ill. kiindulási alapja.

A korszerű könyvelés ma: a kettős könyvelés.

A kettős könyvvitel meghatározása így foglalható össze: *olyan saját törvényszerűségein nyugvó, önműködően ellenőrző, zárt elszámolási rendszer, amelynek tartalma a vagyon és annak minden változása. Tehát a könyvvitel tartalma és formája a zárt egység.*

Ezzel szemben az egyszerű könyvvitelben nincs zártság, nincs rendszeresség, főleg nincsen önműködő ellenőrzés. Tartalmát nem törvényszerűség, hanem önös akarat szabja meg.

Az egyszerű könyvvitel a kezdetlegesség — mondhatni — a tudatlanság és elmaradottság jele, sőt a rosszhiszeműség is, mert művelője nem akarja vagy nem kívánja kézzelfoghatóan tisztán feltárni — ellenőrizhető formában — vagyona helyzetét, s ezzel magamagát szándékosan félrevezeti.

Az egyszerű könyvvitelnek ma gyakorlati jelentősége a gazdálkodásban nincsen.

Tagadhatatlan, a kettős könyvvitel szelleme megkívánja, hogy a vele dolgozónak kellő tudása legyen, kérdéseivel foglalkozzék, rajta keresztül lásson, érezzen, gondolkozzék, és ne csak kész formákba beilleszkedő gépi munkát végezzen, hanem a könyvelésen keresztül alkosson is.

Korszerűen vezetett kettős könyvvitel a művelője kezében műszer: a gazdálkodási folyamatok világos feltárásának és a gazdaság tudatos trányításának a műszere, amelyen keresztül a gazdálkodó önmegismeréshez jut.

A kettős könyvvitelnek elméleti és gyakorlati jelentősége van. Az a fontos, hogy a könyvelésben ez tiszta és kifejező formában nyilatkozzék meg. A tartalom keresi a maga formáját. A tartalomban forma-akarat van, és ez az akarat a fejlődés legfontosabb tényezője.

Ez a fejlődés utáni vágyakozás teszi szükségessé a kincstári erdőgazdálkodásban eddig használt egyszerű könyvvitel korszerű felváltását. Köszöntsük örömmel, bevezetését nagyra kell értékelnünk, mert szükségünk van rá, gazdálkodásunk valóságos eredményeinek magunk és mások részéről történő helyes megismerése érdekében.

Sallak János,
m. kir. főerdőtanácsos.

BESZÁMOLÓ AZ IDEI VIZSLAVERSENYRŐL.

Az évenként rendezett országos verseny mindig a vizslások legjelentősebb napja, mert hiszen akkor nyerheti el a vizsla és tulajdonosa sok-sok fáradozása gyümölcsét, a türelmes munka jól megérdemelt jutalmát.

Ebben az évben dr. Károlyi István gróf főtí uradalmában szeptember hó 8-án folyt le a verseny, mintaserű rendezésben.

Örömmel láttuk, hogy az Országos Vizsla Club nem hiába buzgólkodik ezeknek a versenyeknek a megrendezésével; mind több és több a versenyben indulók száma, de állandóan nő az idomítani tudók mind pedig a jobbnál jobb vizslák száma is.

Örvendetes, hogy most már a visszacsatolt területrészek vizslái is indultak a versenyen, igazán gyönyörű eredménnyel. Szép számmal képviseltette magát „Délvidék“ is, sajnos egyelőre csupán a nézők táborában, a versenyzés tudományának az elsajátítása céljából.

Szívélyes üdvözlés fogadta az érkezőket, régi barátok üdvözölték egymást, új ismeretségek számai szövődtek; sok szépasszony és leány tarkította a képet.

A Vizslaklub ügybuzgó titkárának Mikósy András szföv. erdőmérnöknek bevezető ismertetése után hamarosan megindult a mezőny, külön a magyar-, német- és angol-vizslások.

Legtöbb érdeklődést érthetően a magyarvizslákat kísérte, mert hiszen ebben a csoportban mutatták be a kísérletképpen kitenyésztes alatt álló „sárga drótszőrű“-eket, a leendő drótszőrű magyarvizslákat is.

A versenyen összesen 24 vizsla indult, valamennyi bizonyosságot tett mind a saját mind idomítója képességeiről. Lapunk terjedelme részletes beszámolóra — sajnos — nem ad lehetőséget, „A Vadászskutya“ c. szaklap egyébként kimerítően tájékoztatja az eredményekről olvasóit.

Külön ki kell azonban emelnünk, hogy az erdőmérnökök részére kiírt Mikósy-féle vándordíjat ebben az évben is Nagy Aladár urad. erdőmérnök kartársunk (Kéthely, Somogy m.) nyerte el.

Itt említjük meg, hogy a győztesek közt októberben külön verseny lesz a Földművelésügyi Miniszter Úr tiszteletdíjáért, amely a legjobb vizslát illeti.

A versenyt a díjkiosztással kapcsolatos társas-vacsora fejezte be, ahol kellemes hangulatban „csupán“ a kényszerű záróráig lehetett együtt a kedves és meghitt társaság.

FELHÍVÁS.

Mivel a m. kir. belügyminiszter 5.600/1925. B. M. számú, tehát 17 év előtt kelt rendelete alapján a thj. városok, a m. városok és nagyközségek okl. erdőmérnökeit mostohán minősíti, s nem adja meg képesítésüknek megfelelő címet és előmenetelt, egy közösen indítandó mozgalom érdekében felkérem a városok, illetőleg nagyközségek szolgáltatában álló kartársaimat, hogy címüket, — lehetőleg az 1942. évi XXII. t.-c. alapján kapott rangjuk megjelölésével — minél előbb, azonban legkésőbb 1943. évi október hó 31-éig közöljék velem. Különösen kérem a visszacsatolt felvidéki, kárpátaljai, erdélyi és délvidéki kartársakat.

Kartársi üdvözléssel:

Plentzner Frigyes,

okl. erdőmérnök, városi erdőmester.
Rimaszombat, Postafiók 29.

AZ ERDŐGAZDASÁGI SZEMÉLYZET FEGYVERTARTÁSI ÉS -VISELESI ENGEDÉLYE, FEGYVER- ÉS LŐSZERVÁSÁRLÁSA.

A m. kir. földművelésügyi minisztérium illetékes osztályától rövid úton kapott felvilágosítás alapján közöljük olvasóinkkal, hogy a 990/1943. M. E. sz. rendelet (megjelent a Budapesti Közlöny 1943. évi február hó 23-i 43. számában) és annak végrehajtása tárgyában kiadott 186.000/1943. B. M. sz. rendelet az erdőgazdasági alkalmazottaknak az 1935. IV. t.-c. 53. §-ában, illetve a 35.000/1938. sz. rendelet 125. §-ában biztosított kedvezményeket nem érinti.

Ezek szerint az erdőgazdasági személyzet fegyvereinek fegyvertartási és viselési engedélymentességére, fegyvervásárlásra, valamint lőszervásárlására és tartására nézve a jövőben is a m. kir. földművelésügyi miniszternek a 110.245/1939. F. M., valamint a 74.355/1940. F. M. sz. rendeleteiben közölt 178.761/1938. B. M., illetve 133.926/1940. B. M. sz. rendeletekben foglaltak az irányadók.*

MEGVÉTELRE vagy cserébe keressük az alant felsorolt folyóiratok egyes füzetait, illetőleg kötetait:

Aquila I—V. (1894—1898.) évfolyamait.

Bányászati és Kohászati Lapok XL. (1926.) évfolyamát.

Erdészeti Kísérletek XX. (1918.) teljes évfolyamát egy, és 3—4. füzetait két példányban.

Erdészeti Lapok X. (1871.) évfolyamát két példányban.

Erdészeti Ujság IX. (1904/1905.) évfolyamát.

Erdészeti Zsebnaptár I—III. (1881—1883.), XXV. (1907.) és XXXVI—XXXVIII. (1917—1919.) évfolyamait.

Kárpáti Vadász V. (1931.) évfolyamának 6. füzetét.

Kertészeti Szemle II. (1930.) évfolyamának 1—6. füzetait és III. (1931.) évfolyamának 8—9. füzetait.

Kísérletügyi Közlemények I—XV. (1898—1912.) évfolyamait és XVI. (1913.) évfolyamának 1. füzetét.

Nimród IV. évfolyamát (1916.)

Revista Padurilor XXV—XXXIII. (1911—1921.) és XV. (1901.) valamint XVIII. (1904.), XIII. (1899.) és I—XI. (1887—1897.) évfolyamait.

Sumárski List I—X. (1877—1886.) évfolyamait.

Természettudományi Közlöny Pótfüzetek 1. (1888.), 49—51. (1899. évi 1—3. sz.), 77. (1905. évi 1. sz.), 97. (1910. évi 1. sz.), 133—136. (1919. évi 1—4. sz.) és 145—148. (1922. évi 1—4. sz.) számú füzeteket.

Turistaság és Alpinizmus I—XVI. (1911—1926.) évfolyamait.

Vadászat I. (1918.) évfolyamát.

VII. (1924.) évfolyamának 15., 18. és 21. füzetait.

VIII. (1925.) évfolyamának 2. és 23—24. füzetait.

Vadászat és Allatvilág I—VIII. (1899—1906.); X. (1908.); XII. (1910.) és XVII—XVIII. (1916—1917.) évfolyamait.

Vadászlap I—XVIII. (1880—1897.) évfolyamait.

Vadászat (Halászat, Weekend, Turisztika) I—II. (1933—1934.) évfolyamait.

Vadászujság (Marosvásárhely) I—IV., (1922—1925.) évfolyamait.

Vízügyi Közlemények IX. (1923.) évfolyamát és az V. (1915.) évfolyam 4. füzetét.

Országos Erdészeti Egyesület
Budapest, V., Alkotmány-u. 6.

* Lásd Trauer Ervin dr.: „Az 1935. IV. t.-c. és végrehajtási utasítása” c. munkájának 122. oldalán.